

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14824

гр. София, 24.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЙОАНА М. ГЕНЖОВА

като разгледа докладваното от ЙОАНА М. ГЕНЖОВА Гражданско дело № 20211110131348 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на МВР, чрез юрисконсулт Д.Б., срещу П. П. П..

Ищецът твърди, че управлява имот – частна държавна собственост, представляващ апартамент, състоящ се от стая, кухня и сервизни помещения, находящ се в гр. *****, както и, че със заповед за настаняване №*****/26.02.2016г. в жилището е настанена ответницата със семейството ѝ, като бил сключен договор за наем рег. №*****/25.03.2016г. на основание чл.29 от ППЗДС за срок от 3 години. Със заповед УРИ *****/02.05.2018г. на директора на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР трудовото правоотношение с ответницата било прекратено, като на същата било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Заповедта била връчена на ответницата на 29.06.2018г. Съгласно чл.24, ал.3, т.1 от ЗДС било налице основание за прекратяване на договора за наем, поради което до ответницата била отправена покана да освободи жилището в едномесечен срок. Писмото било получено лично от ответницата на 28.09.2018г., но същата не освободила имота, нито заплащала дължимия наем. Поради изложеното до ответницата била отправена покана за заплащане на обезщетение за ползване на имота в размер на пазарен наем, съгласно разпоредбите на §4, ал.3 от ПЗР на ЗДС. Била отправена покана до ответницата да заплаща обезщетение за ползване, съгласно разпоредбите на §4, ал.3 от ПЗР на ЗДС в размер на 220

лева месечно, считано от 01.07.2018г., до предаване на жилището, но плащане не последвало. С оглед изложеното ищецът моли съда да постанови решение, с което да бъде осъдена ответницата да му заплати сумата от 7700 лева, представляваща обезщетение вместо наем и консумативни разноски за ползване на ведомственото жилище за периода от 01.07.2018г. до 02.06.2021г., и 1058 лева мораторна лихва, считано от датата на всяко просрочие до 02.06.2021г. Претендират се и направените по делото разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от насрещната страна П. П. П., чрез пълномощника адв. С.С., с който предявените искове се оспорват. Заявява се становище за недопустимост на предявените искове, тъй като между страните се водело друго дело – в.гр.д. №10977/2019г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав, по предявени от ответницата в настоящото производство искове за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, както и за възстановяването ѝ на работа. При условията на евентуалност се прави искане за спиране на производството по настоящото дело до приключване на спора по в.гр.д. №10977/2019г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав. Оспорва твърденията на ищеца, че трудовото правоотношение между страните е прекратено, както и да е получавала изпратени от ищеца покани и писма. Счита, че дори договорът за наем да е бил прекратен, дължимо би било единствено обезщетение в размер на 44,37 лева, съгласно уговорената цена по договора за наем, като не станало ясно как е определена сумата от 220 лева на месец. Оспорва и претенцията за лихва, като счита, че не е изпаднала в забава. При условията на евентуалност прави възражение за изтекла погасителна давност. При условията на евентуалност прави възражение за прихващане с извършени от нея подобрения в имота на стойност от 3000 лева.

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл.236, ал.2 от ЗЗД във вр. с §4, ал.3 от ПЗР на ЗДС и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК разпределението на доказателствената тежест е, както следва: ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че между страните е било налице валидно договорно правоотношение по договор за наем, по което е изпълнил основното си задължение да предостави ползването на имота, че договорът за наем е прекратен, че се е противопоставил на ползването на имота от страна

на наемателя, размерът на пазарната наемна цена, както и, че ответницата е изпаднала в забава, а ответникът следва да установи фактите, от които произтичат възраженията му.

Съдът намира предявените искове за допустими, а исковата молба за редовна по смисъла на чл. 127 и чл. 128 от ГПК. На основание чл.140, ал.3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призоват страните.

Следва да бъде предоставена възможност на ищеца да заяви становище във връзка с направеното от ответницата искане за спиране на производството по настоящото дело до приключване на спора по в.гр.д. №10977/2019г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав, след което съдът ще се произнесе по така направеното искане.

На ответницата следва да бъде предоставена възможност да уточни направеното възражение за прихващане, след което съдът ще се произнесе по направеното искане за приемането му за съвместно разглеждане в настоящото производство.

По изложените мотиви и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 17.05.2023г. от 10.45 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИКАНВА страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на ответницата в срок до първото съдебно заседание по делото с писмена молба с препис за насрещната страна да уточни направеното възражение за прихващане, като посочи конкретно какви подобрения твърди да е извършила в процесния имот и тяхната стойност поотделно в рамките на общия заявен размер от 3000 лева.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на ищеца в срок до първото заседание по делото да заяви становище по направеното с писмения отговор искане за спиране на производството по настоящото дело до приключване на в.гр.д. №10977/2019г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото

документите, приложени към исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответницата по чл.183 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото определение, а на ищеца да се връчи и препис от писмения отговор.

Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____